

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 3C/116/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812205950
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Vaľuš
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2012:8812205950.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Milanom Vaľušom v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovanej: F. D., T.. XX.X.XXXX, H. T. R. XXX za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, 080 05 Prešov, IČO: 42176778, zast. N.. V. Š., Z., Z. G., O.. G.. R. XXX/XX o zaplatenie 62,98 eur s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 49,70 eur, úrok z omeškania v sume 5,88 eur a úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 45,29 eur od 18.1.2011 do zaplatenia a to všetko do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobu čo do zvyšku z a m i e t a.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi trovy konania v sume 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia v sume 58,16 eur to 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na tunajší súd dňa 8.06.2012 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 62,98 eur, úroku z omeškania 7,73 eur a úroku z omeškania vo výške 9% zo sumy 45,29 eur od 18.1.2011 do zaplatenia. Svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 23.09.2009 medzi postupcom GE Money, a.s., Bottova 7, Bratislava, IČO: 17 324 220 (ďalej len „postupca“) a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Postupca nadobudol uplatňované majetkové právo - pohľadávku s účinnosťou od 1.4.2006 na základe zmluvy o predaji podniku uzatvorenej medzi predávajúci GE Money Multiservis, k.s., IČO: 35 783 214 (ďalej len „pôvodný veriteľ“) a kupujúcim - postupcom. Ďalej uviedol, že postupca v zastúpení obchodného zástupcu a žalovaná uzatvorili dňa 11.3.2007 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), ktorej súčasťou boli Obchodné podmienky pre úver a vydávanie a používanie platobnej karty (ďalej len „Obchodné podmienky“). Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanej úver vo výške 104,53 eur, pričom žalovaná sa zaviazala uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas. Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, teda je nesporné, že medzi postupcom a žalovanou vznikol obchodnozväzkový vzťah, na základe ktorého postupca poskytol žalovanej úver a jej vznikla z tohto vzťahu povinnosť splácať mesačné splátky a dodržiavať ostatné podmienky dohodnuté v zmluve. Žalovaná si túto povinnosť neplnila, čím sa dostala do omeškania s úhradou dlžnej sumy, pričom jednotlivé položky sú uvedené v platobnej histórii. Vzhľadom na to, že žalovaná bola v omeškaní s platením viac ako troch splátok, došlo k zosplatneniu úveru a to ku dňu, keď je v platobnej

histórii uvedená položka „Zrieknutie sa budúceho poplatku za vedenie účtu“, čím bola v súlade so zmluvnými ustanoveniami platnosť zmluvy ukončená. Istina uplatnená v návrhu predstavuje rozdiel medzi poskytnutou istinou a započítanou platbou na istinu, úrok z omeškania je uplatnený v návrhu v zmysle sadzobníka poplatkov. Nakoľko žalovaná neplnila včas, čím porušila zmluvu, dostala sa do omeškania s tromi splátkami a postupca bol oprávnený požadovať okamžité predčasné splatenie celého zostatku úveru. Dlžná suma vo výške 62,98 eur pozostáva z istiny 45,29 eur, úroku vo výške 4,41 eur a zo zmluvnej pokuty a z poplatkov vo výške 13,28 eur. Žalovaná odo dňa postúpenia pohľadávky uhradila dňa 17.1.2011 sumu 20 eur. Ďalej citoval ustanovenie § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. s tým, že úrok z omeškania si uplatňuje dňom 24.9.2009, t.j. dňom nasledujúcim po účinnosti postúpenia pohľadávky. Suma vyčísleného úroku z omeškania pri výške 9% za obdobie od 25.9.2009, dňom nasledujúcim po postúpení pohľadávky, do 17.1.2011 (úhrady 20 eur žalovanou) zo sumy 65,29 eur predstavuje 7,73 eur.

Žalovaná sa k žalobe nevyjadрила.

Vedľajší účastník oznámil vstup do konania v čase (21.9.2012), keď bolo už vo veci rozhodnuté týmto rozsudkom (deň vyhlásenia - 30.8.2012).

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami a zistil nasledovný skutkový stav:

Postupca a žalovaná ako zákazník uzavreli dňa 11.3.2007 zmluvu o úvere a ďalších úverových produktoch, ktorou sa postupca zaviazal, že na požiadanie zákazníka a po splnení stanovených podmienok poskytne v prospech zákazníka peňažné prostriedky do určitej výšky a zákazník sa zaviazal takto poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť, zaplatiť úroky a splniť ostatné povinnosti podľa tejto zmluvy. V ostatnom určovali obsah zmluvy obchodné podmienky a sadzobník poplatkov, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere. Takto bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 3.149,-Sk, ktorý mala splatiť v 10 pravidelných mesačných splátkach po 350,-Sk, pričom dátum prvej splátky bol 11.4.2007 s tým, že dátum každej ďalšej platby bol určený k 11. dňu v mesiaci. V ďalších ustanoveniach bola dojednaná forma splácania úveru.

Podľa Čl. 1. bod 1.1 Obchodných podmienok pre úver a vydávanie a používanie platobnej karty (ďalej len „Obchodné podmienky“) tieto vymedzujú vzťahy medzi pôvodným veriteľom ako veriteľom a zákazníkom - fyzickou osobou ako dlžníkom, ktorý požiadal o poskytnutie finančných prostriedkov vo výške uvedenej v zmluve o úvere. Tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere. Vzťahy zmluvami výslovne neupravené sa riadia ustanovenia zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v platnom znení a zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

Podľa čl. 2. bod 2.1. Obchodných podmienok ak je úver použitý na nákup tovaru, je tovar vo vlastníctve zákazníka.

Zákazník je povinný platiť za služby poskytované GE Money Multiservis, k.s. úroky, poplatky a ostatné náklady podľa aktuálneho Sadzobníka poplatkov- Sadzobník je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, obsahuje poplatky, pokuty a úrokové sadzby (bod 2.3. čl. 2. Obchodných podmienok).

Podľa čl. 5 bod 5.1. Obchodných podmienok výška celkového zmluvného záväzku predstavuje súčet celkovej výšky úveru uvedenej v zmluve o úvere, úrokov, poplatkov a ostatných nákladov podľa zmluvy o úvere. Zákazník je povinný splácať túto čiastku v pravidelných mesačných splátkach, zahŕňajúcich splátku istiny a úrokov („splátka“) v stanovených termínoch a v dohodnutej výške tak, ako je uvedené v zmluve o úvere.

V zmysle čl. 6 bod 6.1., 6.2 Obchodných podmienok porušenie povinnosti zákazníkom vyplývajúcich zo zmluvy o úvere zakladá právo GE Money Multiservis, k.s. na zmluvnú pokutu a tam, kde je to ustanovené, tiež na dohodnutý úrok z omeškania, nezávisle od toho, či ide o zavinené alebo nezavinené porušenie povinnosti. Pre prípad porušenie povinnosti zákazníka poskytnúť riadne a včas peňažné plnenie v dohodnutej výške sa dojednáva úrok z omeškania podľa Sadzobníka, pričom GE Money Multiservis, k.s. je tiež oprávnený domáhať sa zmluvnej pokuty podľa Sadzobníka.

Podľa čl. 7. bod 7.3. Obchodných podmienok Ge Money Multiservis, k.s. je oprávnený požadovať okamžité predčasné splatenie všetkých čiastok dlžných zákazníkom podľa zmluvy o úvere v prípade, že nastane ktorákoľvek z nasledujúcich skutočností: zákazník porušuje zmluvu o úvere, najmä ak bol v omeškani s platením viac ako troch splátok zároveň.

V zmysle čl. 7. bod 7.5. Obchodných podmienok ukončenie platnosti zmluvy z akéhokoľvek dôvodu nezbavuje zákazníka povinnosti uhradiť v súlade s ustanovením zmluvy o úvere všetky nesplatené splátky za dobu, na ktorú bola zmluva o úvere uzatvorená, výdavky spojené s ukončením zmluvy o úvere, zmluvné pokuty, náhradu škody a iné záväzky.

Podľa výňatku zo sadzobníka poplatkov spoločnosti GE Money Multiservis, k.s. zmluvná pokuta za omeškanie so splácaním úveru je 20% z dlžnej sumy, minimálne 100,-Sk.

Zmluvou o predaji zo dňa 29.3.2006 GE Money Multiservis, k.s. - pôvodný veriteľ ako predávajúci previedol na kupujúceho - postupcu vlastnícke právo k veciam, iné práva a iné majetkové hodnoty, ktoré slúžia prevádzkovaniu podniku.

Postupca listom zo dňa 23.9.2009 označeným ako oznámenie o postúpení pohľadávky žalovanej oznámil, že ako postupca uzavrel zmluvu o postúpení pohľadávok so žalobcom, na základe ktorej bola pohľadávka voči nej postúpená na žalobcu, ktorý sa stáva veriteľom uvedenej pohľadávky a zároveň ju vyzval, aby vzhľadom k uvedeným skutočnostiam všetky svoje plnenia na úhradu dlhu od dátumu doručenia tohto oznámenia platil na účet žalobcu a upozornil ju, že od doručenia oznámenia jej záväzky vyplývajúce z postúpenej pohľadávky budú považované za riadne a včas splnené iba ich riadnym a včasným uhradením na uvedený účet žalobcu.

Podľa platobnej histórie predmetného úveru dňom 18.11.2007 došlo k zrieknutiu sa budúceho poplatku za vedenie účtu. Ďalej súd zistil, že žalovaná na istine uhradila sumu 39,23 eur a na úrokoch sumu 7,24 eur. Taktiež, že mu boli uložené zmluvné pokuty spolu v sume 13,28 eur.

Právny zástupca žalobcu listom zo dňa 04.07.2011 adresovanom žalovanej túto vyzval na splnenie svojej povinnosti v sume 124,88 najneskôr do 11.07.2011.

Z dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku zo dňa 14.11.2010 súd zistil, že zmluvnými stranami boli žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník. V čl. 2. Uznanie záväzku žalovaná ako osoba uvedená v bode 1.2 uznala čo do právneho dôvodu a výšky záväzok voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej s postupcom s tým, že dlžná suma pozostáva z istiny v sume 50,68 eur a príslušenstva pohľadávky podľa zmluvy a nákladov na inkasné konanie v sume 15,92 eur.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z. spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 4 citovaného zákona neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

V zmysle § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu (Občiansky zákonník).

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá zmluva o úvere, ktorá bola na žalobcu postúpená zmluvou o postúpení, ktoré postúpenie bolo preukázané oznámením o postúpení postupom žalovanej, ktoré bolo vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka ako aj zákona o spotrebiteľských úveroch a preto má súd za to, že je daná aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní.

Podľa Obchodných podmienok sa predmetný právny vzťah mal riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka a aj žalobca vo svojom návrhu uviedol, že medzi účastníkmi konania vznikol obchodnozáväzkový vzťah. Súd však vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania ako spotrebiteľskú zmluvu napriek tomu, že zmluva bola uzavretá 11.3.2007 teda za účinnosti Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z., ktorý v ustanovení § 52 ods. 1 definoval spotrebiteľskú zmluvu ako kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo alebo inú odplatnú zmluvu upravenú v ôsmej časti tohto zákona a zmluvu podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Na uvedený právny vzťah je totiž potrebné aplikovať zákon č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 23a ods. 1, ods. 2, podľa ktorého spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa § 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovné ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovanej ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

V danom prípade sa súd zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, ktorý činil za 10 mesiacov sumu 351,-Sk (z úveru 3.149,- Sk), čo je 11,15 % ročne, pričom ide o orientačný výpočet s ohľadom na výšku úveru, počet splátok a výšku jednej splátky.

Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou do jedného roka v čase uzavretia zmluvy, mesiac marec 2007,

činil úrok 13,71 % p.a. Z toho je zrejmé, že dohodnutý ročný úrok z úveru medzi účastníkmi v danom prípade bol nižší ako bola priemerná úroková miera z úverov poskytovaných v tomto období bankami.

Na základe uvedeného ma súd za to, že nárok žalobcu v časti uplatnenej istiny a úroku z úveru je dôvodný, žalovaná z poskytnutého úveru uhradila len časť sumy a rovnako aj časť z dohodnutého úroku, preto súd žalobe v tejto časti vyhovel a žalovanú zaviazal na zaplatenie sumy 49,70 eur.

Z ustanovení § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom § 3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Keďže žalovaná sa splnením svojho dlhu dostala do omeškania, zaviazal ju súd aj na zaplatenie úroku z omeškania vo výške v zmysle vyššie citovaného ustanovenia Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády, ktorá výška bol požadovaná aj žalobcom v žalobnom návrhu, bez ohľadu na dojednanie sadzobníka poplatkov o výške úroku z omeškania 0,1% denne, čo predstavuje 36,5% ročne, ktorá výška by bola v rozpore s vyššie uvedenými ustanoveniami predpisov občianskeho práva ako kogentných ustanovení, od ktorých sa nemožno odchyliť. Súd však za dôvodný považoval nárok na úrok z omeškania len z dlžnej istiny a úrokov v sume 5,88 eur a nie aj zo žalobcom uplatňovanej zmluvnej pokuty z dôvodov ako ich uvedie nižšie.

Čo sa týka nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty, tak tento nárok podľa čl. 6 bod 6.1 Obchodných podmienok súd považoval za neopodstatnený a v tejto časti žalobu zamietol. Dohodnutú zmluvnú pokutu s odkazom na sadzobník poplatkov vo výške 20% z dlžnej čiastky, minimálne 100,-Sk (3,32 eur) súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a preto absolútne neplatnú s poukazom na § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení aktuálnom ku dňu uzavretia zmluvy a neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Ide totiž o neprimerané sankcie, ktoré znáša spotrebiteľ. K vyššie uvedenému súd poukazuje aj na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.9.2011 sp. zn. 3Co 3/2011.

Zmluvná pokuta bola dojednaná všeobecne za porušenie povinnosti žalovanou ako zákazníkom z úverovej zmluvy, bez zohľadnenie o aké porušenie sa jedná, aké prípadné dôsledky takéto porušenie spôsobilo ako aj bez zohľadnenia časového hľadiska vzniku porušenia povinnosti zákazníkom či možnosti zákazníka preukazovať nezavinenie porušenia povinnosti.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Súd žalobu zamietol len v časti zmluvnej pokuty 13,28 eur a vyčísleného úroku z omeškania v sume 1,85 eur, preto priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku v sume 16,50 eur a trov právneho zastúpenia žalobcu v sume 58,16 eur.

Odmena za jeden úkon právnej služby v zmysle § 10 ods. 1 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov predstavuje sumu 16,60 eur. Trovy právneho zastúpenia pozostávajú z dvoch úkonov právnej služby po 16,60 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd - žalobný návrh) podľa § 14 ods. 1 písm.

a), c) cit. vyhl., 2 x režijný paušál po 7,63 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. a DPH vo výške 19% v sume 9,7 eur podľa § 18 ods. 3 cit. vyhl..

Čo sa týka vedľajšieho účastníka, tento oznámil vstup do konania ako súd uviedol vyššie až v čase, keď už bolo vo veci rozhodnuté týmto rozsudkom, preto súd o jeho návrhu na priznanie trov konania nebolo možné rozhodnúť.

Vzhľadom na vyššie uvedené rozhodol súd tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.